

Các Giai Đoạn – Sự Ổn Định và Thích Ứng Văn Hóa Có và Không Có Cha Mẹ

Có Mặt Cha Mẹ (giai đoạn 1 đến 3)

1. Trẻ em cảm thấy ngờ vực, bất an và lo lắng về môi trường mới.

Rất bám vào cha mẹ (hầu như luôn luôn đeo theo). Từ chối tiếp xúc bằng mắt hay đụng chạm cơ thể với giáo viên hay bạn cùng lứa.

Chỉ chấp nhận thức ăn do cha mẹ mang đến (thậm chí có thể từ chối điều này).

Nói bằng một thứ ngôn ngữ riêng có thể không-thực-có.
2. Vẫn còn những biểu hiện rõ ràng không được thoải mái (ví dụ, khóc từng hồi hay đeo bám.)

Có thể chơi với cha mẹ mặc dù chưa có thể tự bắt đầu những sinh hoạt với cha mẹ.

Đôi khi có thể tiếp xúc bằng mắt với giáo viên nhưng không chấp nhận đụng chạm cơ thể một cách dễ dàng. Có thể nói chuyện với cha mẹ bằng ngôn ngữ riêng.
3. Trẻ em di chuyển tự tin hơn chung quanh phòng và đôi khi có thể tự chơi một mình.

Thường kiểm tra xem cha mẹ có còn ở đó hay không. (Sẽ có những lúc trò chơi làm cho em quên đi sự hiện diện của cha mẹ)

Có thể chấp nhận sự tiếp xúc bằng mắt và đụng chạm cơ thể nhẹ (không bế lên) với giáo viên.

Có thể thử thức ăn của nhà trường với sự khuyến khích của cha mẹ.

Không Có Sự Hiện Diện Của Cha Mẹ (giai đoạn 4 đến 10)

4. Rất bất an và hoảng sợ. Dấu hiệu cơ thể thay đổi, ví dụ như tái mặt, run rẩy, hạ thân nhiệt, nôn mửa, oẹ, vung vẩy, co giật, đi lui tới hay tư thế cứng đờ (không thể vận động).

Lo sợ cùng cực khi cha mẹ đi khỏi (xem ở trên). Không biết hoặc không chấp thuận lời nói hay sự đụng chạm của giáo viên. Rất bực bội và từ chối *tất cả* việc thường ngày như thức ăn, mặc áo quần, v.v...

Các Giai Đoạn – Sự Ổn Định và Thích Ứng Văn Hóa
Có và Không Có Cha Mẹ
Trang 2

5. Rất lo lắng, bực bội, tức giận và/hay cuồng nộ (như đá, cắn, đấm, la hét, liệng đồ vật, - có thể cố gắng tự làm tổn thương mình, người khác hay đồ đạc, khóc to. Đôi khi xảy ra từng cơn khi bứt khóc).

Bám chặt lấy những cửa cái đem từ nhà - sự tức giận càng tệ hại hơn khi chia tay.

Có thể cho phép một giáo viên đặc biệt đụng chạm hay ôm em.

Tỏ ra không quan tâm hay phản ứng đối với những sinh hoạt chung quanh.

Rất hoảng sợ những sự thay đổi.

6. Những dấu chứng của sự lo sợ khi chia tay tiếp tục (khóc từng hồi).

Đôi khi nín khóc khi được ôm (hay nếu tự nhiên khóc) để xem giáo viên và các bạn chơi đùa.

Chấp nhận vài đồ chơi từ giáo viên và có thể chơi trong khoảng thời gian ngắn.

Rất bám vào một giáo viên và không thể tự động chơi đùa.

Chấp thuận để giáo viên giúp đi vệ sinh, mặc áo quần (nếu có áo quần riêng).

Có thể thử thức ăn của trường hay chấp nhận thức ăn do cha mẹ mang đến.

7. Cảm thấy thoải mái hơn và có thể ở một mình hầu hết thời gian.

Thường ở một chỗ và xem người khác chơi đùa.

Có thể khởi sự chơi một mình với một ít đồ chơi quen thuộc với giáo viên ở bên cạnh. (Trông chừng để biết chắc rằng giáo viên vẫn còn ở đó.) Có thể tiếp tục mang theo những cửa-cái-mang-từ-nhà đi quanh phòng. Phản ứng với bất cứ sự thay đổi nhỏ nào và cảm thấy bất an (khóc, đòi một giáo viên ôm).

Tránh tiếp xúc bằng mắt và đẩy các bạn đi chỗ khác.

Tỏ ra không tức giận hay không có khả năng phản ứng lại khi người nào đó tấn công, cắt ngang hay làm phiền em.

Bằng lòng thử ăn hầu hết thức ăn của trường. Có thể chấp thuận một số việc thường ngày với một ít hoặc không có sự phản kháng.

8. Có thể di chuyển quanh phòng - (Cảm thấy thư giãn hơn và tự tin hơn để xem xét môi trường chung quanh).

Bằng lòng thử nhiều sinh hoạt hơn với sự khuyến khích của giáo viên.

Chấp nhận đồ chơi do các bạn cùng lứa đem đến cho em.

Ăn hầu hết thức ăn của trường và sẵn sàng làm những điều thường ngày với sự giúp đỡ (như mặc áo quần, đi vệ sinh). Có thể chấp thuận áo quần của trường.

Không chịu được những thay đổi lớn (như giáo viên bị ốm, du ngoạn, v.v...)

9. Di chuyển tự do quanh phòng. Thỉnh thoảng có thể chạy hay nhảy.

Có thể khởi sự nhiều loại trò chơi.

Có thể mở rộng trò chơi và tham gia với một hay hai đứa trẻ đặc biệt.

Có thể tự làm những việc thường ngày (theo lứa tuổi của nó). Sẵn sàng mặc áo quần theo mùa.

Có thể tiếp xúc và chấp nhận hầu hết giáo viên và người lạ và tình thế mới một cách tốt đẹp.

10. Tất cả những dấu hiệu của sự căng thẳng và lo sợ đã biến mất. Rất thư giãn và thích thú với người khác xung quanh chúng. (có thể thích hài hước và diễn tả tình cảm một cách tự do).

Có thể tham gia trò chơi với nhóm lâu hơn.

Có thể dùng chung đồ chơi từ các nơi khác trong phòng.

Có thể tham gia các việc thường ngày và yêu cầu một vài sinh hoạt.

Trong hầu hết trường hợp, có thể chịu được bất cứ sự thay đổi nào.

Trích từ: Julie Dotsch, Ontario Welcome House Nursery (đã đóng cửa), Toronto

Danh sách những nhà nghiên cứu có công trình xác định hoặc phù hợp với những khám phá này:

Ashworth, Philip K. Block, J Dotsch & Jane McFarlane, Norman R. McLeod, Melbourne, David P. Weikart, Aaron Wolfgang, Ethel Young